

PHILIPPSON R. — Das Mittelmeergebiet. Berlin, 1904.

STANGE A. — Versuch einer Darstellung der griechischen Windverhältnisse und ihrer Wirkungsweise (nach alten und neuen Quellen). Dissert. Leipzig, 1910.

TRICALINOS I. — Sobre las desigualdades de los valles en los alrededores de Tortosa. «Revista Jberica» el progreso de las ciencias y de sus aplicaciones. Año XII No 564, 1925, pag. 93.

WALTHER J. — Das Gesetz der Wüstenbildung. Berlin, 1912, 2. Aufl.

Ὁ κ. **Δοντιάς** ἀναφέρει σχετικῶς, ὅτι ἐπὶ τῆς νήσου Ἰδρας καὶ κατὰ τὸ νοτιοανατολικὸν ἄκρον αὐτῆς, παρατήρησεν ἰδιόζουσαν ἀνάπτυξιν τῶν πεύκων, τὰ ὅποια ὑπάρχουν μᾶλλον ἢ ἤττον καλῶς ἀνεπτυγμένα μόνον ἐπὶ τῶν βορείων ἢ βορειοδυτικῶν πλευρῶν τῶν λόφων, ἐνῶ κατὰ τὰς ἀντιθέτους πλευρὰς οἱ λόφοι εἶναι σχεδὸν ἐντελῶς γυμνοὶ ἐκ δένδρων.

Τὸ τοιοῦτον, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, θὰ ὀφείλεται εἰς τοὺς σφοδροὺς νοτίους ἢ νοτιοανατολικοὺς ἀνέμους, εἰς οὓς εἶναι ἐκτεθειμένον τὸ μέρος τοῦτο τῆς νήσου. Ἐὰν πλὴν τῶν ἀνέμων ὑπάρχουσι καὶ λόγοι γεωλογικοὶ ἐξεταστέον.

Ὁ κ. **Δυκούδης** ἀναφέρει ἐπίσης ὅτι ἄλλοτε παρόμοιον φαινόμενον εἶχε παρατηρήσει εἰς τινὰς τῶν Ἀδριατικῶν Νήσων καὶ τῶν Δαλματικῶν, καὶ ἰδίως τῶν τοῦ κόλπου Cuarnero, κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς Boga πληττομένης κλιτύς των, ἥτις δὲ Boga εἶναι ὁ ἐπικρατῶν κατὰ τὸν Ἀδρίαν ἄνεμος.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΧΗΜΕΙΑ.— Ἀνίχνευσις εἰς ὄξη μεθυλικῆς ἀλκοόλης προερχομένης ἐκ προσθήκης οἴνοπνεύματος μετουσιωμένου ἐν τῷ ἀρχικῷ οἴνω*, ὑπὸ **Δ. Ἰωαννίδη** καὶ **Α. Βασιλείου**. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Κ. Βέη.

Συμφώνως τῇ παρ' ἡμῶν νομοθεσίᾳ περὶ φορολογίας τοῦ οἴνοπνεύματος ἢ μετουσίωσις τοῦ οἴνοπνεύματος γίνεται τῇ προσθήκῃ 0,5% κατὰ βάρους φωτιστικοῦ πετρελαίου καὶ 5% ἀκαθάρτου ξυλοπνεύματος, τὸ ὅποῖον συνίσταται κυρίως ἐκ μεθυλικῆς ἀλκοόλης καὶ ἀκετόνης, περιέχον 60% ἐκ τῆς πρώτης καὶ 25% ἐκ τῆς δευτέρας.

Πρὸς διαπίστωσιν ἐπομένως τῆς περιπτώσεως παρασκευῆς ὄξους ἐξ οἴνων, οἵτινες ἐνοθεύθησαν διὰ προσθήκης οἴνοπνεύματος μετουσιωμένου, ἀνιχνεύοντο εἰς αὐτὰ τὰ δύο κυριώτερα συστατικὰ τοῦ ὡς μετουσιωτικοῦ χρησιμοποιουμένου ἀκαθάρτου ξυλοπνεύματος, ἥτοι ἡ μεθυλικὴ ἀλκοόλη καὶ ἡ ἀκετόνη.

Ἡ συνιστωμένη ὁμως μέθοδος ἀνιχνεύσεως τῆς ἀκετόνης διὰ νιτροπρωσσικοῦ νατρίου δύναται νὰ ὀδηγήσῃ εἰς παρεξηγήσεις, διότι, ὡς διεπιστώσαμεν, πλεῖστα

* **D. JOANNIDIS ET A. VASSILIOU.** Recherche dans les Vinaigres de Methylalcohol provenant de l'addition de l'alcool dénaturé dans le vin.

γνήσια ὄξι παρέχουσι ταύτην θετικήν, ὡς ἐκ τῆς ὑπάρξεως προφανῶς κετονικῶν ομάδων ἐν αὐτοῖς.

Ἐπίσης τυγχάνει γνωστὸν ὅτι ἡ μεθυλικὴ ἀλκοόλη εὑρίσκεται εἰς ἕχνη εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς οἴνους. Καθὼς δὲ διεπιστώσαμεν εὑρίσκεται αὕτη καὶ εἰς γνήσια ὄξι, ἀνιχνευομένη εἴτε διὰ τῆς μεθόδου τοῦ λευκώματος καὶ τριχλωριούχου σιδήρου, παρουσία ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος, ἥτις κυρίως συνιστᾶται διὰ τὴν ἀνίχνευσιν μετουσιωμένου οἴνοπνεύματος εἰς ὄξι, εἴτε διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς μεθόδου τοῦ Denigés ἀνιχνεύσεως μεθυλικῆς ἀλκοόλης παρουσία αἰθυλικῆς τοιαύτης.

Σκοπὸς τῆς ἐρεῦνης ἡμῶν ὑπῆρξεν ἡ πρότασις μεθόδου ταχείας, δι' ἣς νὰ ἐλέγχηται ἀσφαλῶς ἡ παρουσία εἰς ὄξι μεθυλικῆς ἀλκοόλης, οὐχὶ εἰς ἕχνη, ἀλλὰ εἰς ποσότητος τοιαύτας οἶα δὲν ὑπάρχουσιν εἰς γνήσια ὄξι ἐκ γνησίων οἴνων προερχόμενα. Συνίσταται δὲ εἰς τὴν παρασκευὴν καταλλήλου ἀντιδραστηρίου καὶ εἰς τὴν καθιέρωσιν συνθηκῶν ἐκτελέσεως τῆς ἀνιχνεύσεως τοιούτων, ὥστε τὰ δι' αὐτῆς ἐλεγχόμενα γνήσια ὄξι νὰ παρέχουσι ταύτην ἀρνητικήν, ἐνῶ τὰ νοθευθέντα διὰ προσθήκης μετουσιωμένου οἴνοπνεύματος εἰς ποσὸν ἀπὸ 1% καὶ ἄνω (0,03% μεθυλικῆς ἀλκοόλης) εἰς τὸν ἀρχικὸν οἶνον νὰ παρέχουσι ταύτην θετικήν.

Διὰ τὸν ἔλεγχον αὐτὸν ἀπαιτοῦνται τὰ κάτωθι ἀντιδραστήρια :

1. Διάλυμα φαινολοφθαλεΐνης 1% ἐν καθαρῷ οἴνοπνεύματι 95%. — 2. Διάλυμα καυστικοῦ νατρίου 20%. — 3. Διάλυμα ὑπερμαγγανικοῦ καλίου 1%. — 4. Διάλυμα ὀξαλικοῦ ὀξέος 8%. — 5. Πυκνὸν θεικῶν ὀξῶν (E. B. 1.84). — 6. Ἀντιδραστήριον φουξίνης-θειώδους. — Τὸ τελευταῖον τοῦτο παρασκευάζεται μιγνυομένων 50 κ. ἐ. διαλύματος 1% καθαρᾶς φουξίνης (Merck - kleine Kristalle) μετὰ 33 κ. ἐ. διαλύματος ὀξίνου θειώδους νατρίου προσφάτως παρασκευασθέντος (2 γραμμ. NaHSO_3 εἰς 33 κ. ἐ. ὕδατος ἀπεσταγμένου) καὶ προσθήκης εἰς τὸ μίγμα 4 κ. ἐ. πυκνοῦ θειικοῦ ὀξέος στάγδην ὑπὸ ἀνάδευσιν καὶ ψύξιν ἐπὶ 1' λεπτὸν τῆς ὥρας.

Τὸ ἀντιδραστήριον τοῦτο δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐντὸς 6 ὥρῶν ἀπὸ τῆς παρασκευῆς του. Πέραν τοῦ ὁρίου τούτου ἡ εὐαισθησία αὐτοῦ μεταβάλλεται καὶ δέον νὰ μὴ χρησιμοποιῆται.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς μεθόδου λαμβάνονται 20 κ. ἐ. τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν ὄξους, προστίθεται σταγὼν διαλύματος φαινολοφθαλεΐνης καὶ ἐξουδετεροῦνται διὰ καυστικοῦ νατρίου. Κατόπιν φέρονται εἰς κλασματῆρα χωρητικότητος 150 κ. ἐ. συνδεδεμένον διὰ πλαγίου ψυκτῆρος καὶ ἀποστάζονται διὰ μικρᾶς φλογός, ὡς ὑποδοχέως χρησιμοποιουμένου κυλίνδρου τῶν 10 κ. ἐ. ἐνέχοντος 0,5 κ. ἐ. ἀπεσταγμένου ὕδατος, εἰς τὸ ὁποῖον δέον ἀπαραιτήτως νὰ βυθίζεται τὸ ἄχρον τοῦ ψυκτῆρος. Συλλέγονται τὰ 4 πρῶτα κ. ἐ. τοῦ ἀποστάγματος, οὕτως ὥστε νὰ ληφθῇ ὄγκος 4,5 κ. ἐ. καὶ μίγνυνται καλῶς.

Ἐκ τούτου λαμβάνονται 0,3 κ. ἐ., φέρονται ἐντὸς κωνικῆς φιάλης τῶν 50 κ. ἐ., προστίθεται 5 κ. ἐ. διαλύματος ὑπερμαγγανικοῦ καλίου καὶ 0,2 κ. ἐ. πυκνοῦ θειικοῦ ὀξέος. Ἀφίενται πρὸς ὀξειδωσιν ἐπὶ 3' λεπτά τῆς ὥρας ὑπὸ συχὴν ἤρεμον ἀνάδευσιν. Κατόπιν προστίθεται 1 κ. ἐ. διαλύματος ὀξαλικοῦ ὀξέος πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῆς περισσεΐας τοῦ ὑπερμαγγανικοῦ. Ἐὰν ἡ ποσότης αὕτη δὲν ἐπαρκέσῃ προστίθενται ἀκόμη σταγόνες τινές. Κατόπιν προστίθεται 1 κ. ἐ. πυκνοῦ θειικοῦ ὀξέος. Εἰς τὸ προκύπτον ἄχρον διάλυμα προστίθεται 5 κ. ἐ. ἀντιδραστηρίου

φουξίνης - θειώδους. Το ύγρον αναδεύεται και μεταφέρεται πρὸς παρατήρησιν ἐντὸς κυλινδρικοῦ ποτηρίου διαμέτρου 2.5 ἑ. μ. καὶ ὕψους 5 ἑ. μ. ἐξ ἀχρόου ὑάλου.

Ἡ παρατήρησις γίνεται εἰς τὸ διάχυτον φῶς τῆς ἡμέρας ἐπὶ λευκῆς ἐπιφανείας, παρατηρουμένης τῆς στιβάδος τοῦ ὑγροῦ ἐκ τῶν ἄνω.

Κατὰ τὴν προσθήκην τοῦ ἀντιδραστηρίου φουξίνης - θειώδους σημειοῦται ἡ ὥρα. Χρῶσις κυανῆ μέχρι κυανοῖώδους ἐμφανιζομένη ἐντὸς 15' τῆς ὥρας ἐμφαίνει τὴν παρουσίαν μεθυλικῆς ἀλκοόλης εἰς ποσότητα μεγαλυτέραν τῶν ἰχνῶν, ποσότητα μὴ δυναμένην νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὰ ἐκ γνησίων οἴνων ὄξη. Ἡ τελικὴ παρατήρησις καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς ἀντιδράσεως γίνεται ἅμα τῇ συμπληρώσει 15' τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς προσθήκης τοῦ ἀντιδραστηρίου φουξίνης - θειώδους.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΕἰΣ ΓΝΗΣΙΑ ΟΞΗ. — Παρ' ἡμῖν εἰς τὸ ἐμπόριον φέρονται ὄξη τριῶν κατηγοριῶν.

I. Ἐξ οἴνων ἐκ ξηρᾶς σταφίδος ὀξοποιηθέντων διὰ τῆς μεθόδου Ὁρλεάνης.

II. Ἐξ οἴνων ξηρᾶς σταφίδος ὀξοποιηθέντων διὰ ταχειῶν μεθόδων ὀξοποιήσεως καὶ

III. Ἐξ οἴνων ἐκ χλωρᾶς σταφυλῆς, λευκῶν ἢ ἐρυθρῶν, ὀξοποιηθέντων διὰ τῆς μεθόδου Ὁρλεάνης.

Παρ' ἡμῶν ἐξητάσθησαν δείγματα ὄξους ἐκ τῶν τριῶν ὡς ἄνω κατηγοριῶν προερχόμενα ἐκ διαφόρων μερῶν παραγωγῆς καὶ προέκυψαν τὰ κάτωθι:

Ἐκ τῆς πρώτης κατηγορίας ἐξητάσθησαν 12 δείγματα ὄξους βαθμοῦ οἰνοπνεύματος ἀπὸ ἰχνῶν μέχρι 4,8, ὀλικῆς ὀξύτητος εἰς ὄξεικόν ὄξύ ἀπὸ 4,3-8, 1%, ἡλικίας ἀπὸ 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὀξοποιήσεως μέχρι δύο μηνῶν, παρασκευῆς τοῦ ἐν Πειραιεὶ ὀξοποιείου Υἱῶν Ἀλιμπράντη. Ἄπαντα ἐξετασθέντα διὰ τῆς προτεινομένης μεθόδου ἐπὶ 0,5 καὶ 0,3 κ. ἑ. ἀποστάγματος παρέσχον τὴν ἀντίδρασιν ἀπολύτως ἀρνητικὴν.

Ἐκ τῆς δευτέρας κατηγορίας ἐξητάσθησαν 18 δείγματα βαθμοῦ οἰνοπνεύματος ἀπὸ ἰχνῶν μέχρι 2,8, ὀξύτητος εἰς ὄξεικόν ἀπὸ 3.72 μέχρι 8%, ἐξ ὧν 14 δείγματα ἡλικίας ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὀξοποιήσεως μέχρι δύο μηνῶν, παρασκευῆς τῶν ἐν Πειραιεὶ Ὁξοποιεῖων Υἱῶν Ἀλιμπράντη καὶ «Ἀττικῆ» καὶ τοῦ ἐν Θεσσαλονικῇ τοιοῦτου τῶν Ἀδελφῶν Γεωργιάδη, δύο δὲ δείγματα ἐκ τοῦ Ὁξοποιείου «Ἀττικῆ» ἡλικίας ἐνός καὶ ἡμίσεος ἔτους. Ἄπαντα τὰ δείγματα ταῦτα ἐπὶ 0,5 καὶ 0,3 κ. ἑ. τοῦ ἀποστάγματος παρέσχον τὴν ἀντίδρασιν ἀπολύτως ἀρνητικὴν.

Ἐκ τῆς τρίτης κατηγορίας ἐξητάσθησαν 13 δείγματα ὄξους ἐκ λευκῶν οἴνων βαθμοῦ οἰνοπνεύματος ἀπὸ ἰχνῶν μέχρι 1,75, ὀξύτητος εἰς ὄξεικόν ἀπὸ 4-8,7%, ἡλικίας δὲ ἀπὸ δέκα πέντε ἡμερῶν μέχρις ἐνός ἔτους, προελεύσεως Ἀττικῆς, Σάμου, Χαλκίδος, καὶ Πατρῶν. Ἄπαντα ταῦτα ἐξετασθέντα διὰ τῆς προτεινομένης μεθόδου ἐπὶ 0,5 καὶ 0,3 κ. ἑ. ἀποστάγματος παρέσχον τὴν ἀντίδρασιν ἀπολύτως ἀρνητικὴν.

Ἐπίσης ἐκ τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἐξητάσθησαν 14 δείγματα ὄξους ἐξ οἴνων ἐρυθρῶν βαθμοῦ οἰνοπνεύματος ἀπὸ ἰχνῶν μέχρι 4,8, ὀξύτητος εἰς ὄξεικόν ἀπὸ 4,44-9,36%, ἡλικίας ἀπὸ ἐνός μηνός μέχρις ὀκτῶ ἐτῶν, προελεύσεως Πάρου, Κύμης, Σάμου, Κερκίρας, Αἰγίου,

Πατρῶν, Κεφαλληνίας καὶ Ἀττικῆς. Δύο ἐκ τῶν δειγμάτων τούτων ἦσαν παρεσκευασμένα δι' ὀξοποίησης μίγματος οἴνου καὶ ἐκπλυμάτων στεμφύλων. Τὰ δείγματα ταῦτα ἐξετασθέντα διὰ τῆς προτεινομένης μεθόδου παρέσχον ἐπὶ 0,3 κ. ἐ. ἀποστάγματος ἅπαντα τὴν ἀντίδρασιν ἀπολύτως ἄρνητικὴν, ἐπὶ δὲ 0,5 κ. ἐ. τρία ἐκ τούτων παρέσχον ἀντίδρασιν ἀσθενεστάτην τὰ δὲ λοιπὰ ἄρνητικὴν.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΕΙΣ ΝΟΘΕΥΜΕΝΑ ΟΞΗ. — Ἐνοθεύθη παρ' ἡμῶν οἶνος λευκὸς Ἀττικῆς διὰ προσθήκης 0,5 %, 1 %, 1,5 %, 2 % καὶ 3 % μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος καὶ ὑπεβλήθη εἰς ὄξεικὴν ζύμωσιν διὰ τῆς μεθόδου τῆς Ὀρλεάνης. Τὰ προκύψαντα ὄξι ἐξητάσθησαν διὰ τῆς προτεινομένης μεθόδου. Τὰ τέσσαρα τελευταῖα παρέσχον τὴν ἀντίδρασιν σαφῶς θετικὴν ἐπὶ 0,3 κ. ἐ. τοῦ ἀποστάγματος, ἐνῶ τὸ πρῶτον παρέσχε ταύτην ἀμφίβολον.

Παρατηρήσεις.

1. Ἡ ἀντίδρασις ἀποβαίνει ἄρνητικὴ καὶ εἰς τελείως ὀξοποιημένα γνήσια ὄξι καὶ εἰς ἀτελῶς ὀξοποιημένα.

2. Ἡ ἀντίδρασις ἀποβαίνει ἐπίσης ἄρνητικὴ εἰς γνήσια ὄξι πεπαλαιωμένα.

3. Εἰς ὄξι ἐξ ἐρυθρῶν γνησίων οἴνων ἐπὶ 0,5 κ. ἐ. ἀποστάγματος ἡ ἀντίδρασις ἀποβαίνει ἀσθενέστατα θετικὴ εἰς τινα ἐξ αὐτῶν, ἐπὶ 0,3 ὄμωσ κ. ἐ. τοῦ ἀποστάγματος, ὡς ἡ προτεινομένη μέθοδος ἀπαιτεῖ, ἀποβαίνει καὶ ἐν αὐτοῖς ἀπολύτως ἄρνητικὴ.

4. Δύναται ἡ προτεινομένη μέθοδος ἐπιτυχῶς νὰ ἐφαρμόζηται πρὸς ἀνίχνευσιν μεθυλικῆς ἀλκοόλης εἰς ὄξι προερχόμενα ἐξ οἴνων εἰς τοὺς ὁποίους προσετέθη μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος εἰς ποσὸν ἀπὸ 1 % καὶ ἄνω.

5. Τὰ ὄξι τὰ προερχόμενα διὰ προσθήκης μέχρι 3 % μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος εἰς τὸν ἀρχικὸν οἶνον, ὀργανοληπτικῶς δὲν παρέχουσι ὀσμὴν ἀκαθάρτου ξυλοπνεύματος ἢ πετρελαίου.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ. — Ἡ προτεινομένη μέθοδος ἐφαρμοζομένη εἰς γνήσια ὄξι ἀποβαίνει ἄρνητικὴ, ἐνῶ ἐφαρμοζομένη εἰς ὄξι προερχόμενα ἐξ οἴνων νοθευθέντων διὰ μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος ἀπὸ 1 % καὶ ἄνω ἀποβαίνει θετικὴ.

RÉSUMÉ

La dénaturation de l'alcool se fait en Grèce en y ajoutant 0.5 % de pétrole d'éclairage et 5 % d'alcool méthylique brut.

Les méthodes proposées pour la recherche du Methylalcool spécialement dans les vinaigres se sont montrées inefficaces. Des vinaigres purs examinés d'après ces méthodes, ont donné les réactions des vinaigres falsifiés, parce que les substances principales recherchées (Methylalcool et acetone) se trouvent en quantités minimales même dans des vinaigres purs. C'est pour cela que nous avons recherché la préparation d'un réactif la sensibilité duquel a été réglée de manière à ce qu'il ne donne pas de réaction avec des vinaigres purs, provenant des vins naturels mais qu'il en donne au contraire une positive avec des vinaigres en contenant des quantités appréciables d'alcool dénaturé. Les réactifs nécessaires pour cette méthode sont les suivants :

1. Solution alcoolique de phenolphthaleïne 1%.— 2. Solution NaOH 20%.— 3. Solution KMnO_4 1%.— 4. Acide sulfurique concentré (p. s. 1.84).— 5. Solution acide oxalique 8%.— 6. Réactif fuchsine-sulfureux.— Ce dernier se prépare en mélangeant 50 cm^3 de solution 1% de fuchsine pure avec 33 cm^3 de solution NaHSO_3 (2 grs. NaSO_3 d'eau) et en y ajoutant goutte à goutte dans le mélange 4 cm^3 d'acide sulfurique concentré. Ce réactif peut s'employer au plus tard six heures après sa préparation.

20 cm^3 du vinaigre à examiner se neutralisent par NaOH 20% à la phenolphthaleïne. On distille sur une petite flamme en employant comme récipient un cylindre de 10 cm^3 contenant au préalable 0.5 cm^3 d'eau distillée dans laquelle on plonge le bout du réfrigérant. La distillation continue jusqu'à ce qu'on obtienne 4.5 cm^3 de distillat; on prendra de ce dernier 0.3 cm^3 , on y ajoutera 5 cm^3 de solution KMnO_4 et 0.2 cm^3 d'acide sulfurique concentré. Trois minutes après on y ajoutera 1 cm^3 de solution d'acide oxalique, 1 cm^3 d'acide sulfurique concentré et 5 cm^3 du réactif de fuchsine. Le liquide se porte en observation dans un verre cylindrique de diamètre 2.5 cm et de hauteur 5 cm . Sur des vinaigres purs aucune coloration ne paraît 15 minutes après l'addition du réactif tandis qu'au contraire sur des vinaigres falsifiés paraît une coloration bleu-violette.

Par cette méthode ont été examinés des vinaigres purs de différentes provenances et de différentes méthodes de préparation qui n'ont pas donné de réaction sur 0.5 et 0.3 cm^3 du distillat, tandis qu'au contraire des vinaigres préparés par nous par l'addition d'alcool dénaturé de 1%, 1.5%, 2% et 3% dans le vin ont donné sans exception une réaction nettement positive sur 0.3 cm^3 du distillat.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΧΗΜΕΙΑ.— Νέα μέθοδος ἀναζητήσεως ἰχθῶν ἰωδιούχων ἀλάτων παρουσία βρωμιούχων καὶ χλωριούχων*, ὑπὸ Α. Βασιλείου.
Ἐνεκοινώθη ὑπὸ κ. Γ. Ἰωακείμογλου.

Αἱ συνήθως διὰ τὴν ἀνίχνευσιν καὶ προσδιορισμὸν ἰωδιούχων ἀλάτων χρησιμοποιούμεναι μέθοδοι βασιζονται ἐπὶ τῆς ὀξειδώσεως αὐτῶν, εἴτε πρὸς μεταλλικὸν ἰωδιὸν καὶ παραλαβῆς τούτου ὑπὸ τινος διαλυτικοῦ μέσου (διθειάνθραξ, χλωροφόρμιον) εἴτε πρὸς ἰωδικὰ ἄλατα καὶ ἀποβολῆς ἐκ τούτων ἐξαπλάσιου ποσοῦ μεταλλικοῦ ἰωδίου τῆ προσθήκη KJ καὶ ὀξέος¹.

Διὰ τῆς ὑφ' ἡμῶν προτεινομένης μεθόδου τὰ ἐν τῇ ὑπὸ ἐξέτασιν οὐσία ὑπάρχοντα ἰχνη ἰωδιούχων ἀλάτων ἀνιχνεύονται παραμένοντα εἰς ἣν εὐρίσκονται κατάστασιν καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ μεγάλων ποσοτήτων ἀλάτων τῶν λοιπῶν ἀλατογόνων.

Ἡ μέθοδος ἀνιχνεύσεως αὐτῶν στηρίζεται ἐπὶ τῶν ἐξῆς δύο δεδομένων:

* Α. VASSILIOU.—Neue Methode zum Nachweis von Jodiden in Spuren, bei Gegenwart von Bromiden und Chloriden.

¹ *Chemisches Centralblatt*, 1, 1931, s. 2089.—2, 1926, s. 2338.—*Zeitschr. f. angew. Chemie*, 1, 1915, s. 496.—I. KÖNIG. *Chemie der Nahrungs- und Genussmittel*, 3 Teil, s. 596. Untersuchung von Mineralwasser.—LUNGE-BERL. *Chemisch-technische Untersuchungsmethoden* 1, 1926, s. 510, Trink-und Brauchwasser. Iodidbestimmung.